

14

UCHWAŁA Nr 18 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1982 r.

w sprawie funduszu aktywizacji zawodowej.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) oraz art. 79 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Tworzy się fundusz aktywizacji zawodowej, zwany dalej „funduszem”.

§ 2. 1. Dochodami funduszu są:

- 1) środki pochodzące z obciążeń przyrostu przeciętnych wynagrodzeń, zgodnie z zasadami określonymi w § 26—28 uchwały nr 243 Rady Ministrów z dnia

30 listopada 1981 r. w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw państwowych w 1982 r. (Monitor Polski Nr 32, poz. 287),

2) dotacje z budżetu centralnego,

3) środki pochodzące z innych źródeł na podstawie odrębnych przepisów.

2. Kwoty obciążeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podlegają wpłatom na konto dysponenta głównego funduszu w terminie 35 dni kalendarzowych po zakończeniu kwartału.

3. Kontrolę prawidłowości naliczeń i terminowości wpłat obciążeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sprawują

okręgowe zarządy dochodów państwa i kontroli finansowej.

§ 3. Środki funduszu przeznacza się na finansowanie:

- 1) przygotowania zawodowego osób czasowo pozostających bez pracy lub zmieniających pracę, które nie mają kwalifikacji lub powinny zmienić kwalifikacje w celu nabycia uprawnień do wykonywania nowej pracy, w tym również zawodu rolnika bądź wykonywania rzemiosła albo innej działalności zarobkowej, której rozwój na danym terenie uznany został przez terenowy organ administracji państwowej za celowy,
- 2) dodatkowych miejsc pracy organizowanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej w miejscowościach, w których nie ma możliwości zatrudnienia osób czasowo pozostających bez pracy lub zmieniających pracę, w tym także osób o zmniejszonej sprawności do pracy oraz absolwentów szkół wyższych dla niepracujących, podejmujących po raz pierwszy pracę zawodową,
- 3) robót interwencyjnych organizowanych dla osób czasowo pozostających bez pracy oraz dla pracowników uspołeczniczonych zakładów pracy, którym udzielono urlopu bezpłatnego w związku z okresowym wstrzymaniem lub ograniczeniem produkcji,
- 4) zasiłków dla pracowników uspołeczniczonych zakładów pracy, którym udzielono urlopu bezpłatnego w związku z okresowym wstrzymaniem lub ograniczeniem produkcji na skutek braku zaopatrzenia surowcowo-materiałowego bądź dostaw energii i paliw, a także na skutek decyzji właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
- 5) dodatków wyrównawczych do wynagrodzeń pracowników w nowym zakładzie pracy, jeżeli otrzymali wynagrodzenie niższe od pobieranego w poprzednim zakładzie pracy:
  - a) z którego zostali zwolnieni w trybie uchwały nr 169 Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1981 r. w sprawie dodatkowych świadczeń dla pracowników uspołeczniczonych zakładów pracy zmieniających pracę (Monitor Polski Nr 21, poz. 195),
  - b) w którym udzielono im urlopu bezpłatnego w związku z okresowym wstrzymaniem lub ograniczeniem produkcji, o którym mowa w pkt 4,
- 6) zasiłków dla osób czasowo pozostających bez pracy z powodu niemożności jej otrzymania lub niemożności podjęcia szkolenia zawodowego, a także dla osób przygotowywanych zawodowo,
- 7) zasiłków dla młodocianych zatrudnionych w zakładach gospodarki uspołecznionej w celu przygotowania zawodowego, znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej,
- 8) działalności informacyjnej i inżynierskiej wynikającej z zadań pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego oraz przejazdów osób kierowanych do pracy poza miejscem ich zamieszkania,
- 9) zadań innych niż wymienione w pkt 1—8, zleconych przez Radę Ministrów lub z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 4. 1. Środkami funduszu dysponuje Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, zwany dalej „dysponentem głównym”.

2. Dysponentami drugiego stopnia są terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, a dysponentami trzeciego stopnia — terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego.

3. Dysponent główny zatwierdza roczne plany funduszu i podział środków na poszczególne województwa — w zależności od potrzeb wynikających z sytuacji w zatrudnieniu i na rynku pracy.

4. Środki funduszu, o których mowa w ust. 3, nie wykorzystane w danym roku podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta głównego.

§ 5. 1. Przygotowanie zawodowe osób, o których mowa w § 3 pkt 1, inicjują terenowe organy administracji państwowej wykonujące pośrednictwo pracy.

2. Przygotowanie zawodowe może być organizowane przez:

- 1) uspołecznione zakłady pracy, w których występują niedobory pracowników o określonych kwalifikacjach zawodowych lub przyuczonych do wykonywania określonych prac,
  - 2) ośrodki szkoleniowe,
  - 3) organizacje społeczne i spółdzielcze mające zezwolenie Ministra Oświaty i Wychowania na prowadzenie działalności szkoleniowej.
3. Środki funduszu, przeznaczone na finansowanie przygotowania zawodowego, mogą być wydatkowane na:
- 1) koszty szkolenia oraz koszty egzaminów państwowych na tytuły kwalifikacyjne i uprawnienia zawodowe,
  - 2) wynagrodzenia lub zasiłki szkoleniowe dla osób przygotowywanych zawodowo,
  - 3) koszty zakwaterowania, przejazdów i ubezpieczenia osób, o których mowa w pkt 2.
4. Osobom przygotowywanym zawodowo w trybie niniejszej uchwały, które ukończyły szkolenie i w okresie 3 miesięcy podjęły pracę w wyuczonym zawodzie, zalicza się okres tego szkolenia do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych.

§ 6. 1. Środki funduszu przeznaczone na organizowanie dodatkowych miejsc pracy, o których mowa w § 3 pkt 2, mogą być wydatkowane na:

- 1) remonty pomieszczeń, zakupy lub najem maszyn, narzędzi, środków transportowych i innych niezbędnych urządzeń,
- 2) finansowanie kosztów czasowego, uzasadnionego ekonomicznie i merytorycznie — zatrudnienia absolwentów szkół wyższych pozostających bez pracy.

2. Przy organizowaniu dodatkowych miejsc pracy należy wykorzystywać przede wszystkim możliwości nabywania od jednostek gospodarki uspołecznionej zbędnych maszyn i urządzeń oraz innych środków trwałych.

§ 7. 1. Roboty interwencyjne, o których mowa w § 3 pkt 3, mogą być organizowane przez jednostki gospodarki uspołecznionej lub terenowe organy administracji państwowej we własnym zakresie. Warunkiem prowadzenia robót jest zapewnienie prawidłowej ich organizacji, gwarantującej osiągnięcie określonych celów społecznych i efektów ekonomicznych.

2. Środki funduszu przeznaczone na organizowanie robót interwencyjnych mogą być wydatkowane wyłącznie na wynagrodzenia, dodatki i dopłaty do wynagrodzeń oraz świadczenia dla osób zatrudnionych przy robotach, a także na składki ubezpieczenia społecznego tych osób.

§ 8. 1. Zakład pracy okresowo wstrzymujący lub ograniczający produkcję z przyczyn, o których mowa w § 3 pkt 4, może udzielić pracownikom za ich zgodą urlopów bezpłatnych. Urlop ten może być udzielony po upływie 14 dni od wstrzymania lub ograniczenia produkcji. W razie wznowienia produkcji lub powstania możliwości skierowania pracownika do pracy zastępczej, zakład pracy może odwołać pracownika z urlopu.

2. W okresie urlopu bezpłatnego pracownikowi przysługują:

- 1) zasiłek finansowy z funduszu,
- 2) zasiłek rodzinny na zasadach przewidzianych odrębnymi przepisami, finansowany z funduszu,
- 3) świadczenia socjalne, z których korzystają pracownicy danego zakładu, finansowane przez zakład pracy.

3. Okres urlopu bezpłatnego traktuje się jako okres zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym pracownik korzystał z tego urlopu.

§ 9. 1. Pracownik w okresie urlopu bezpłatnego może podjąć pracę zastępczą w innym uspołecznionym zakładzie pracy, wskazanym przez dysponenta funduszu; w czasie wykonywania pracy zastępczej pracownikowi nie przysługuje zasiłek, o którym mowa w § 8 ust. 2 pkt 1.

2. Zakład pracy zawiera z pracownikiem korzystającym z urlopu bezpłatnego umowę o pracę na czas określony.

3. Pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, przysługuje finansowany z funduszu dodatek wyrównawczy do wysokości wynagrodzenia pobieranego w zakładzie pracy, w którym pracownik korzysta z urlopu.

4. Jeżeli zakład pracy, który udzielił pracownikowi urlopu bezpłatnego, wznowia produkcję lub dysponuje pracą zastępczą na terenie zakładu, pracownik może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia za trzydniowym uprzedzeniem.

5. Do pracownika, o którym mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy § 8 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 3.

§ 10. 1. Zasiłki, o których mowa w § 3 pkt 6, przyznają i wypłacają terenowe organy administracji państwowej wykonujące pośrednictwo pracy.

2. Osobom pobierającym zasiłki, o których mowa w ust. 1, przysługują na zasadach przewidzianych dla pracowników:

- 1) dodatek pieniężny w wysokości zasiłku rodzinnego,

który przysługiwałby w razie pozostawania w stoku pracy,

- 2) rekompensaty wzrostu kosztów utrzymania z tytułu podwyżek cen — na ogólnych zasadach,
- 3) świadczenia społecznej służby zdrowia,
- 4) karty zaopatrzenia w artykuły reglamentowane.

§ 11. Wypłaty dokonywane ze środków funduszu nie wchodzi do podstawy opodatkowania i wszelkich odpisów na fundusze zakładowe.

§ 12. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów określi:

- 1) szczegółowe zasady gospodarowania funduszem oraz terminy składania zapotrzebowań na środki funduszu i rozliczeń ich wykorzystania,
- 2) zasady organizacji i finansowania przygotowania zawodowego osób czasowo pozostających bez pracy lub zmieniających pracę, zasady organizacji i finansowania dodatkowych miejsc pracy dla tych osób oraz koszt utworzenia jednego stanowiska pracy,
- 3) zasady organizacji i finansowania robót interwencyjnych dla osób czasowo pozostających bez pracy oraz dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, którym udzielono urlopu bezpłatnego,
- 4) zasady przyznawania zasiłków pracownikom uspołecznionych zakładów pracy, którym udzielono urlopu bezpłatnego, oraz wysokość zasiłków i okres ich wypłacania,
- 5) zasady refundacji dodatków wyrównawczych do wynagrodzeń wypłacanych przez zakłady pracy nowo przyjętym pracownikom, o których mowa w § 3 pkt 5,
- 6) wysokość zasiłków i zasady ich przyznawania osobom przygotowywanym zawodowo i osobom czasowo pozostającym bez pracy, a także młodocianym zatrudnionym w celu przygotowania zawodowego,
- 7) rodzaje działalności informacyjnej i informatycznej wynikającej z zadań pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego oraz osoby uprawnione do kredytowania przejazdów do pracy poza miejscem zamieszkania.

§ 13. Traci moc uchwała nr 44 Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1974 r. w sprawie funduszu aktywizacji zawodowej (Monitor Polski Nr 8, poz. 55).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski